

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113203397
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4113203397.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Marekom Olekšákom v spore žalobcu: Róbert G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: E. 690/38, 941 06 Komjatice proti žalovanej: D. Kollárová, nar. XX.XX.XXXX, bytom: Sadová 62, 951 45 Horné Lefantovce, zast.: JUDr. Marek Ďuran, advokát so sídlom: Boženy Němcovej 4, 949 01 Nitra o zaplatenie 8.836,65 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 04.02.2013 domáhal voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vo výške 8.875,65 eura. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej odôvodnil žalobca tým, že investoval svoje finančné prostriedky do rekonštrukcie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, konkrétne nákupom rôznych hnutelných vecí a úhradou stavebných prác, ktoré špecifikoval v priebehu konania.

2. Súd vydal vo veci dňa 08.03.2013 Platobný rozkaz č. k. 19C/122/2013 - 44, ktorý bol v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinného ku dňu vydania platobného rozkazu, zrušený podaním odporu žalovanou dňa 03.04.2013.

3. Žalovaná v odpore zo dňa 03.04.2013 uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v žalobe z dôvodu, že sa nezakladajú na pravde a považuje žalobný návrh v celom rozsahu za neoprávnený.

4. V priebehu konania vzal žalobca žalobu v časti sumy 3.798,89 eura späť bez uvedenia dôvodu, preto súd konanie v tejto časti zastavil Uznesením č. k. 19C/122/2013 - 146 zo dňa 31.03.2014. Súd týmto uznesením zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, avšak žalovaná proti uzneseniu v tejto časti podala odvolanie. Krajský súd v Nitre Uznesením č. k. 25Co/403/2014 - 164 zo dňa 30.06.2014 rozhodol, že Uznesenie č. k. 19C/122/2013 - 146 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušuje a v tejto časti vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V časti týkajúcej sa zastavenia konania nadobudlo Uznesenie č. k. 19C/122/2013 - 146 právoplatnosť, preto súd ďalej konal iba o zostatku žalovanej sumy vo výške 5.076,76 eura.

5. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil doklady o nákupe hnutelných vecí, najmä stavebného materiálu, ktoré mali byť investované do „prerábky“ nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej. Išlo najmä o bloky z registračnej pokladnice z obdobia od 17.02.2010 do 02.10.2011. Dôkazom o investícii do „prerábky“ mala byť tiež skutočnosť, že žalobca žil so žalovanou v spoločnej domácnosti v rokoch 2010 a 2011 a na investíciu si zobral úvery a pôžičky v celkovej výške 15.000 eur, z ktorých investoval do „prerábky“ žalovanú sumu. Žalobca ďalej tvrdil, že po vzájomných nezhodách opustil v roku 2011 spoločnú domácnosť a z tohto dôvodu žiada investované finančné prostriedky späť titulom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej.

6. Ako ďalšie dôkazy označil žalobca Zoznam zakúpeného stavebného materiálu a prác, Potvrdenie o príjme žalobcu, Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s, žalobcom a jeho manželkou Renátou G. zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvu o splátkovom úvere uzatvorenú medzi žalobcom a spoločnosťou D. sporiteľňa, a.s. dňa XX.XX.XXXX, Výpisy z účtu žalobcu. Žalobca tiež navrhol výsluch svedka Ondreja Jagdwirtha (vykonával pre žalovanú murárske práce).

7. Žalovaná považovala tvrdenia žalobcu za nepravdivé a v rámci svojej procesnej obrany uviedla, že rekonštrukciu nehnuteľnosti financovala sama z vlastných zdrojov, prípadne s pomocou jej rodičov; žalobca sa mal pri rekonštrukcii podieľať iba fyzickou pomocou pri stavebných prácach a pri vybavovaní úradných záležitostí. Zároveň poprela, že by žila so žalobcom v spoločnej domácnosti. So žalobcom má maloleté dieťa, avšak tvrdila, že žalobca u nej iba občas prespával a spoločnú domácnosť nikdy netvorili. Vo svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 03.07.2013 uviedla, že uznáva iba skutočnosť, že žalobca zakúpil chladničku Bosch, vok Tefal, varnú dosku a vstavanú rúru v približnej hodnote 1.500 eur. Tieto hnutelné veci však mali byť predmetom daru žalovanej, resp. ich maloletému dieťaťu, a to z dôvodu, že sa žalobca nepodieľal na platbách do domácnosti a neplatil výživné na dieťa (toto mal začať platiť až od súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 11P/308/2011). K úverom/pôžičkám žalobcu žalovaná uviedla, že v rozhodnom čase bol žalobca ženatý a finančné prostriedky pravdepodobne investoval do rekonštrukcie svojej, resp. manželkinej nehnuteľnosti.

8. Žalovaná tiež vzniesla námietku premĺčania, pričom poukázala na skutočnosť, že dvojročná premĺčacia doba žalobcovi už uplynula, keďže žaloba bola na súd podaná až 04.02.2013. Neskôr túto námietku ešte spresnila tak, že premĺčanie sa týka položiek špecifikovaných žalobcom od začiatku tabuľky po položku pracovný ventil, t.j. hnutelných vecí, ktoré mali byť zakúpené od 17.02.2009 do 02.02.2011.

9. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaná predložila Výpis z listu vlastníctva č. XX pre k. ú. Y. B., Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú medzi žalovanou a spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo dňa 26.11.2009, Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú medzi žalovanou a spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo dňa 24.07.2008, Kúpnu zmluvu zo dňa 25.08.2008, Oznamenie o priznaní odstupného, Oznamenie o stave Poistnej zmluvy č. 72560564, Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.02.2013, Zrušenie poistenia a Znalecký posudok č. 52/2009.

10. Medzi stranami tak bola sporná skutočnosť, či došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej a v akej výške ako aj skutočnosť, či niektoré z hnutelných vecí, ktorými žalobca odôvodňoval bezdôvodné obohatenie boli predmetom darovania (žalobkyňa tvrdila, že áno; žalobca to popieral).

11. Súd vo veci niekoľkokrát nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 03.07.2013, dňa 04.09.2013, dňa 18.11.2013, dňa 05.05.2014, dňa 08.12.2014, dňa 01.06.2015, dňa 21.09.2015 a dňa 20.06.2018, na ktorých vykonal dokazovanie oboznámením s listinami (Žaloba zo dňa 16.01.2013 na č. I. 4, Plnomocenstvo na č. I. 5, Pokus o zmier na č. I. 6, Doklady o úhrade na č. I. 9-23, Dodací list č. DLV011774 na č. I. 24, Faktúra č. 1108210 na č. I. 25, Príjmový pokladničný doklad na č. I. 26, Faktúra č. 10PH01575 na č. I. 27, Doklady o úhrade na č. I. 28, Dodací a záručný list na č. I. 29, Doklad o úhrade na č. I. 30, Výdajka a doklad o úhrade na č. I. 31, Doklad o úhrade na č. I. 32, Výdajka na č. I. 33, Doklad o úhrade na č. I. 34, Dodací list na č. I. 35-36, Doklady o úhrade na č. I. 37-38, Príjmový pokladničný doklad na č. I. 17, Príjmový pokladničný doklad na č. I. 20, Platobný rozkaz na č. I. 44, Odpor zo dňa 03.04.2013 na č. I. 46-47, Plnomocenstvo na č. I. 48, Výpis z listu vlastníctva č. 70 pre k. ú. Horné Lefantovce na č. I. 66, Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú medzi žalovanou a spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo dňa 26.11.2009 na č. I. 67-70, Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú medzi žalovanou a spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo dňa 24.07.2008 na č. I. 71-74, Kúpna zmluva zo dňa 25.08.2008 na č. I. 75-76, Zoznam zakúpeného stavebného materiálu a prác na č. I. 111-113, Potvrdenie o príjme žalobcu na č. I. 78-79 a 110, Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s, žalobcom a jeho manželkou Renátou Polákovou zo dňa 05.08.2011 na č. I. 96-101, Zmluvu o splátkovom úvere uzatvorenú medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 26.04.2011 na č. I. 102-109, Výpisy z účtu žalobcu na č. I. 80-95 a č. I. 114-122, Zosúladený výpis z účtu s jednotlivými položkami v tabuľke na č. I. 130-132, Čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 17.02.2014 na č. I. 136-137, Vyjadrenie PZ žalovanej zo dňa 02.04.2014 na č. I. 150-152, Zoznam položiek platených z platobnej karty žalobcu na č. I. 169-171, Príjmový pokladničný doklad na č. I. 194, Faktúra č. 10/10 na č. I. 195, Dodacie listy na č. I. 196-202, Oznamenie Obce Koniarovce zo dňa 11.06.2015 na č. I. 204, Odpoveď na žiadosť od spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo dňa 16.06.2015 na č. I. 205-228,

Výpis z účtu žalovanej na č. I. 229-230, Oznámenie Obce Koniarovce zo dňa 28.09.2015 na č. I. 236, Vyjadrenie PZ žalovanej zo dňa 19.10.2015 na č. I. 237-241, Oznámenie o priznaní odstupného na č. I. 242, Oznámenie o stave Poistnej zmluvy č. 72560564 na č. I. 243, Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na č. I. 244, Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.02.2013 na č. I. 245-254, Zrušenie poistenia na č. I. 255, Znalecký posudok č. 52/2009 na č. I. 257-274, Výpis z účtu p. Renáty Polákovej v spoločnosti Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. za rok 2011 na č. I. 281, Súpis vykonaných prác pri montáži vodovodnej prípojky na č. I. 282, Vyjadrenie PZ žalovanej na č. I. 295, Rozvodový spis Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11P/126/2012.

12. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkyne Márie T. (matky žalovanej), svedkyne Martiny T. (sestry žalovanej), svedkyne Renáty G. (bývalej manželky žalobcu), svedka Ondreja I. (vykonával pre žalovanú murárske práce), svedka Tomáša P. (skladník v spoločnosti Hagardhall, s.r.o.), svedka Miroslava C. (u žalovanej robil kúrenie).

13. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným záverom.

14. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa § 458 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. XX. Žalobca síce neuviedol, o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. X OZ má ísť, avšak súd vyhodnotil, že žalobca sa domáha bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu.

XX. Zo špecifikácie hnuiteľných vecí, od ktorých žalobca odvodzoval svoj nárok súd zistil, že tieto boli zakúpené (o čom žalobca doložil pokladničné bloky, dodacie listy, faktúry, a pod.), avšak v priebehu konania nepreukázal, že tieto boli žalobcom aj zakúpené (okrem troch položiek uhradených z bankového účtu žalobcu a úhrady materiálu v sume XXX,XX eura dňa XX.X.XXXX, v sume XXX,XX eura dňa XX.XX.XXXX, v sume XXX,XX eura dňa 04.11.2010; všetky tieto položky však boli premlčané a neskôr vzaté žalobcom späť), keďže tieto doklady neobsahujú údaj o odberateľovi. Navyše, žalobca predložil aj také doklady, ktoré svedčia o úhrade hnuiteľných veciach žalovanou (napr. faktúra zo dňa 29.10.2010 na č. I. 27 a zo dňa 16.8.2011 na č. I. 25, príjmový pokladničný doklad vystavený Slovak parcel service zo dňa 10.6.2011 na č. I. 9) alebo ktoré nesúvisia so žalovaným nárokom (faktúra zo dňa 6.8.2010 na spoločnosť FAST PLUS na č. I. 24).

20. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, ktorou sa snažil preukázať súvislosť medzi hotovostnými výbermi zo svojho bankového účtu a úhradami hnuiteľných vecí (preukazovaných dokladmi o úhradách), tieto súd vyhodnotil tak, že samotný dôkaz o výbere hotovosti bez ďalších dôkazov nepreukazuje, že hotovosť vybratá z bankového účtu aj bola použitá na úhradu týchto hnuiteľných vecí. Rovnako súd vyhodnotil aj skutočnosť, ktorou sa žalobca snažil preukázať súvislosť, že v čase rekonštrukcie nehnuteľnosti mal k dispozícii finančné prostriedky z úverov od peňažných ústavov. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že aj žalovaná disponovala dostatkom finančných prostriedkov a nebola odkázaná na finančnú pomoc žalobcu. Existencia finančných prostriedkov bez ďalších dôkazov nepreukazuje, že tieto boli použité na kúpu materiálu, či iných hnuiteľných vecí určených na rekonštrukciu nehnuteľnosti a žalobca nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by takúto súvislosť preukázal.

21. Ani preukázaním uvedených skutočností by však žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že zakúpené hnuiteľné veci boli použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti žalovanej. Žalobca nenavrhol žiadne dôkazy

22. Pokiaľ ide o položky s dátumom kúpy od 17.2.2009 do 2.2.2011 v hodnote 2.075,03 eura, súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou a vyhodnotil ju ako opodstatnenú, keďže mal za to, že dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť žalobcovi odo dňa kúpy jednotlivých hnuiteľných vecí. Žalobca na pojednávaní sám potvrdil, že v čase kúpy hnuiteľných vecí mal vedomosť o tom, že budú použité na financovanie rekonštrukcie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, teda nie svojej. Skutočnosť, či so žalovanou zdieľal alebo nezdieľal spoločnú domácnosť je z tohto hľadiska irelevantná [súd mal však za preukázané, že žalobca so žalovanou netvorili spoločnú domácnosť, a to jednak z výpovedí strán sporu, svedkyne Márie T. (matky žalovanej), svedkyne Martiny Kollárovej (sestry žalovanej), svedkyne O. G. (bývalej manželky žalobcu) a z rozvodového spisu žalobcu]. Ak by aj žalobca preukázal, že investoval do nehnuteľnosti žalovanej, bol si vedomý, že investície vynakladá

na cudzí majetok. Pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúce (i) kedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu (túto skutočnosť vedel žalobca už v čase kúpy hnuteľných vecí, lebo ich mal kupovať s úmyslom použiť ich na cudziu vec) a (ii) kto sa na jeho úkor obohatil (aj o tom mal žalobca vedomosť, lebo vedel, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve žalovanej). Obidve podmienky pre začatie plynutia premlčacej doby tak boli splnené (v tejto súvislosti súd poukazuje napr. na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/86/2012 zo dňa 11.04.2013, v ktorom sa súd zaoberal skutkovo podobnou právnou vecou).

23. Súd má teda za to, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno ohľadne žalovaných položiek, a to konkrétne:

a) nepreukázal, že hnuteľné veci sám zakúpil (teda, že bol ich vlastníkom) s výnimkou troch položiek uhradených bezhotovostne a úhrady materiálu (ods. 19 odôvodnenia);

b) nepreukázal, že hnuteľné veci boli použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti žalovanej, ani jej zhodnotenie takým spôsobom, že by sa tým žalovaná bezdôvodne obohatila.

24. V prevažnej miere predstavovali hnuteľné veci spotrebný materiál použiteľný na široké spektrum stavebných prác, pričom žalobca nenavrhol žiaden dôkaz ani inak nepreukázal, že by tieto boli použité v súvislosti s rekonštrukciou nehnuteľnosti žalovanej. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej by mohlo podľa súdu dôjsť iba v tom prípade, že by boli na rekonštrukciu nehnuteľnosti žalovanej použité takým spôsobom, ktorým by nehnuteľnosti zhodnotili a zároveň by nebolo možné domáhať sa ich vrátenia (keďže vydanie vecí by nebolo možné). Išlo by napr. o také stavebné prvky, ktoré by nemohli byť z nehnuteľnosti odstránené bez jej poškodenia (napr. elektroinštalácia). V takomto prípade by do úvahy prichádzala relutárna náhrada v zmysle § 458 Občianskeho zákonníka.

25. Súd sa zaoberal aj hnuteľnými vecami, o ktorých žalovaná tvrdila, že ich zakúpil žalobca, ale ktoré mali byť darované jej samotnej, resp. maloletému dieťaťu žalobcu a žalovanej v celkovej hodnote 1.461,94 eur (chladnička, wok, rúra a varná doska), hoci ani pri týchto žalobca nepreukázal, že by ich sám zakúpil (doklad k varnej doske naopak svedčí o úhrade tejto hnuteľnej veci žalovanou). V tomto smere súd konštatuje, že žalobca sa nemohol domáhať voči žalovanej hodnoty týchto hnuteľných vecí titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca totiž nepreukázal, že by žalovaná užívala tieto veci bez právneho dôvodu, keďže jej ich mal dobrovoľne poskytnúť k užívaniu a žiadnym spôsobom sa nedomáhal ich vrátenia. Ak bol žalobca presvedčený o tom, že je vlastníkom týchto vecí, mohol sa domáhať ich vrátenia žalobou o vydanie vecí, alternatívne úhrady hodnoty týchto vecí, ak by ich vydanie nebolo možné, avšak nie žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia. Aj v takomto konaní by však musel žalobca preukázať vlastnícke právo k hnuteľným veciam.

26. K nároku žalobcu odôvodneného titulom bezdôvodného obohatenia ešte súd uvádza, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej rekonštrukciou zhodnotila (nepreukázal ani stav a hodnotu nehnuteľnosti pred rekonštrukciou ani po rekonštrukcii) a nepreukázal ani skutočnosť, že by k zhodnoteniu malo dôjsť v dôsledku konania žalobcu, t.j. k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej v neprospech žalobcu. Z právnej teórie (Občiansky zákonník (I. a II. zväzok), Števček a kol., 1. vydanie, 2017, s. 1587 - 1597) vyplýva, že predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je kumulatívne splnenie týchto zákonných predpokladov:

a) objektívna existencia vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom;

b) absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia;

c) existencia určitej kauzálnej väzby medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu.

V danom prípade nemal súd za preukázané, že by uvedené predpoklady boli splnené. Ad a): na strane žalovanej malo dôjsť k vzniku majetkového prospechu (obohateniu), avšak súd z vykonaného dokazovania nezistil, že by sa žalovaná obohatila; na rekonštrukciu použila finančné prostriedky z úverov, resp. od príbuzných. Ad b): z uvedených podmienok prichádzalo do úvahy iba splnenie predpokladu právneho dôvodu, ktorým malo byť použitie finančných prostriedkov (resp. hnuteľných vecí) žalobcu na vec vo vlastníctve žalovanej, avšak ani táto skutočnosť preukázaná nebola. Ad c): súd nemal žiadnym spôsobom preukázanú kauzálnu súvislosť medzi ujmom na strane žalobcu, ktorá mala spočívať vo vynaložení finančných prostriedkov na stavebný materiál, hnuteľné veci a stavebné práce a tvrdeným majetkovým prospechom žalovanej (najmä ods. XX odôvodnenia).

XX. Problematika bezdôvodného obohatenia titulom investícií do cudzej nehnuteľnosti je aj predmetom odbornej právnej literatúry, pričom súd sa stotožňuje napr. s názorom v komentári k Občianskemu zákonníku [Občiansky zákonník (I. a II. zväzok), Števček a kol., 1. vydanie, 2017, s. 1615 - 1618] podľa ktorého je základným pravidlom plynúcim zo všeobecného ustanovenia § 451 vydanie „majetkového prospechu“, t. j. peňažne vyjadriteľnej ekonomickej hodnoty ku dňu získania bezdôvodného obohatenia

(Například bezdůvodné obohacení spočívající v investici do cizí nehnuteľnosti predstavuje majetkový prospech vo výške reálneho trhového zhodnotenia ceny nehnuteľnosti, nie vo výške vynaložených peňažných prostriedkov. Ak teda například v dôsledku investície vo výške 10 000 eur stúpne trhov hodnota ku dňu získania bezdůvodného obohacenia na 30 000 eur, predmetom bezdůvodného obohacenia bude suma 30 000 eur). V tomto smere možno poukať napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu České republiky, sp. zn. 33 Odo 1184/2005 podľa ktorého: Pro výši bezdůvodného obohacení, k němuž došlo investicemi do cizí nemovitosti, je rozhodující rozdíl mezi cenou nemovitosti před provedením investic a po něm vyčíslený ke dni vzniku bezdůvodného obohacení, nikoli ke dni vyhlášení rozhodnutí ve věci.

28. Záverom súd považuje za potrebné sa vyjadriť k tvrdeniu žalobcu na poslednom pojednávaní, konanom dňa 20.06.2018, podľa ktorého sa nevykonalo všetko dokazovanie, napr. výpismi z účtu žalovanej ohľadne skutočnosti, či mala finančné prostriedky na rekonštrukciu. Ďalšie dokazovanie ohľadne existencie finančných prostriedkov žalovanej na rekonštrukciu súd nepovažoval za potrebné, keďže (ako už odôvodnil vyššie) mal dostatočne preukázané, že žalovaná mala dostatok finančných prostriedkov a táto skutočnosť v kontexte rozhodnutia bola irelevantná.

29. Návrh žalobcu na odročenie pojednávania z dôvodu zvolenia si nového právneho zástupcu súd na poslednom pojednávaní neakceptoval, keďže žalobca nebol schopný preukať, že si právneho zástupcu zvolil. Predvolanie na pojednávanie si žalobca prevzal dňa 13.02.2018, teda on sám mal viac ako štyri mesiace na to, aby si právneho zástupcu zvolil, prípadne aby sa tento z pojednávania z relevantných dôvodov ospravedlnil. Súd má preto za to, že pokračovaním v pojednávaní neboli porušené procesné práva žalobcu a nebola mu odňat možnosť konať pred súdom.

30. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola vo veci v celom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

35. Ako už súd uviedol vyššie, v priebehu konania vzal žalobca žalobu v časti sumy 3.798,89 eura späť bez uvedenia dôvodu, preto súd konanie v tejto časti zastavil Uznesením č. k. 19C/122/2013 - 146 zo dňa 31.03.2014 a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná proti uzneseniu v tejto časti podala odvolanie a Krajský súd v Nitre Uznesením č. k. 25Co/403/2014 - 164 zo dňa 30.06.2014 rozhodol, že Uznesenie č. k. 19C/122/2013 - 146 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušuje a v tejto časti vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prvostupňový súd sa zaoberal nárokom na náhradu trov konania týkajúcich sa nároku, ktorý bol predmetom zastavenia konania. Súd v súlade s Uznesením Krajského súdu v Nitre, ktorého právny názorom je viazaný skúmal zavinenie strán sporu vo vzťahu k zastaveniu konania a vyhodnotil, že zastavenie konania v časti sumy 3.798,89 eura zavinil žalobca, ktorý v tejto časti vzal žalobu späť podaním doručeným súdu dňa 18.02.2014 bez uvedenia dôvodu. Z uvedeného dôvodu súd aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Keďže náhradu trov konania v tejto časti priznal žalovanej rovnako ako v zostávajúcej časti uplatneného nároku, súd nerozhodol o trovách samostatným výrokom; náhrada trov konania tak patri žalovanej v rozsahu 100% vo vzťahu k celému konaniu.

36. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha

(odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.